Fra Danmark.

Meddelelser af 14. — 20. Marts.

Fru Fanny Petersen, Direktør Vilh. Petersens Hustru, trækker sig tilbage fra Scenen med denne Sæsons Udgang.

Sejladsen paa Stege. Stege d. 15. Marts. I Dag udgik efter Indespærringen de første Sejlskibe af Stege Havn.

Høj Alder. Den ældste Kvinde i Thy, og sandsynligvis det ældste Menneske i Thisted Amt, Enken Inger Madsdatter i Gjærup, er, if. „Thist. Amtsavis," død i den høje Alder af ca. 101 Aar.

Ejendomshandel. Næstved, den 17. Marts. Proprietær Hochbrand har solgt „Bakkegaard" i Risley Sogn til Forvalter Hertz, Herlufsholm, for 137,000 Kr. Gaarden har omtrent 22½ Tdr. Hartkorn.

3 Mand druknet. En Hjarbækbaad, som Tirsdag Aften havde forladt Virksund for at sejle hjem, er i Følge Telegram fra Viborg til Rits. Bur. i Onsdags fundet kuldsejlet i Fjorden. Besætningen, tre Mand, er alle omkomne.

Baadesfud. Sadelmager Løndahl fra Vejstrup, 21 Aar gammel, fik Søndag Eftermiddag et Hagelskud i Brystet ved en Kammerats Fingerering med en gammel Jagtbøsse. Den Skidte er Mandag Morgen død paa Svendborg Sygehus.

Dødsfald. Lærer og Kirkesanger Olsen, Skovhede i Ramme, 24 Aar gl., er, if. „Jyllp.", i Torsdags Eftermiddags død af Hjerteblødning.

— Svendborg, den 17. Marts. J. H. Trohn, der fra 1841 til 1891 har været Lærer ved Skaarup Seminarium, er død i Nat.

Den danske Sangerinde, Frk. Rigmor Pashjerg, der under Navnet Maria Elba optræder i London, gaar ikke, som en Meddelelse i fremmede Blade berettede, til Chicago under Udstillingen mod et meget højt Honorar. Dette er grebet ud af Luften. Derimod er der i London tilbudt hende flereaarigt Engagement paa udmærkede Vilkaar.

Funden død. Ungkarl Søren Denskjær af Møborg er i Lørdags Formiddags funden død i Landevejsgrøften ca. ¼ Mil syd for Bækmarksbro. Afdøde, skriver „Jyllp.", der var meget forfalden til Drik, er efter Rygte gaaet fra Bækmarksbro i Fredags Aftes i beruset Tilstand og har formentlig lagt sig i Vejgrøften for at sove; da han blev funden, laa han i Vand op til Knæerne og var fuldstændig stivfrossen.

Røde Torsk. Efter at Limfjorden flere Steder nu er fri for Is, har Fiskeriet saa smaat begyndt, men Fiskerne overraskes i høj Grad, idet Fangsten ved Baadtrækning if. „Tist. Amtsav." næsten udelukkende bestaar af røde Torsk, der flere Steder slæbes op i tøndevis, saa Stranden rundt om lugter af de fordærvede Fisk. Det tør desværre befrygtes, at den Mængde Fisk, der i den lange Vinter er døde, vil være til betydelig Skade for Fjordfiskeriet, og gamle Fiskere erklære, at noget ligende ikke har fundet Sted i Mands Minde.

Vendsyssels største „Flod", Ryaa, er gaaet over sine Bredder og har oversvømmet milevidt de omkringliggende lave Engstrækninger. Beboerne i Alstrup kan næsten ikke komme ud af deres Huse paa Grund af Vand, og Kjæret mellem Østrup og Hune er en eneste stor Sø for ikke at sige et Hav. De Jetsmarkbeboere kan derimod fagtens, da Ryaaflodens fraadende Bølger endnu ikke har kunnet komme paa Højde med Jetsmark høje Stade. Grunden til en saadan Adfærd fra Ryaas Side er ene og alene Drikfældighed. Den har drukket mere, end den har kunnet taale, af sine næsten utallige Bifloder, og derfor er den svulmet.

En Fosterfordrivelsessag. Den i sin Tid saa meget omtalte Fosterfordrivelsessag i Kjøbenhavn har nu faaet sin Afslutning, idet Kriminal- og Politiretten har dømt Jordemoder Andrea Clausine Hansen til Forbedringshusarbejde i 2 Aar for Fosterfordrivelse, og en Kone, der havde været hende behjælpelig med at anskaffe Kunder, 8 Maaneders Forbedringshusarbejde. De tre i Sagen for Fosterfordrivelse implicerede Piger blev alle idømt Vand- og Brødstraffe; de to 6 Gange 5 Dage, den tredje 5 Gange 5 Dage.

Forbrydelserne opdagedes ved, at en af de skyldige, en yngre Fabrikarbejderske paa Carl Lunds Fabriker, til et Par Veninder havde omtalt, hvorledes hun havde baaret sig ad med at blive befriet for et Par Fostre, og Veninderne havde angivet Sagen for Opdagelsespolitiet.

Hotelsalg. Hotel „Danmark" i Nykjøbing p. F. er i Gaar solgt af Enkefru Olsen til Tømrermester Laur. Larsen for 25,000

Ulykkestilfælde. Fra Næstved telegraferes i Onsdags til Ritz. Bur.: Et Enspænderkjøretøj, paa hvilket pens. Vagtmester Flor og Hustru befandt sig, væltede i Aftes tæt ved Fodby Station. Fru Flor kvæstedes stærkt; hun er i Formiddags afgaaet ved Døden som Følge af Saarene.

De danske Heste i Frankrig. Brødrede Levy, Paris, opkjøber aarlig ca. 3000 Heste her i Landet. Den ene af Brødrene har givet „Skive Av." forskjellige Oplysninger, som maaske kan interessere Landmændene. Saasnart der er kjøbt 24 Heste, sendes de til Hamborg, hvor der gjøres holdt i nogen Tid. Derfra til Dusseldorf, der er Station No. 2 og fra Dusseldorf gaar de direkte til Paris. Ved Grænsen erlægges for hver Hest 30 Francs. Selve Rejsen herfra Jylland til Frankrig tager et Tidsrum af 11 Dage. Udgifterne for hver Hest er 100 Kr., inden den naar Bestemmelsesstedet, saa det kan ikke nægtes, at de Heste, Brødrene Levy opkjøber her i Landet, i Virkeligheden blive temmelig dyre efter vore Begreber.

I Kastrup paa Amager er if. „Avisen", flere Bygninger fuldstændig omgivne af Vand, saa at Beboerne maa bygge Broer for at komme ud af deres Huse. Paa Vejen mellem Kastrup og Maglebylille har der dannet sig en Indsø, der paa en længere Strækning har haft en anselig Dybde, og som Følge heraf ikke kan passeres af Fodgjængere. Paa begge Sider af Vejen er flere hundrede Tønder Land oversvømmet. I Storemagleby er flere Gaarde omgivne af Vand, saa Beboerne maa iføre sig lange Støvler for at kunne passere ud og ind. Taarnby er ligeledes oversvømmet; Vejene kan adskillige Steder ikke passeres af Fodgjængere, og paa Byens Marker findes store Indsøer. Amagerland har ikke i Mands Minde været Stedet for saa store Oversvømmelser, som i indeværende Vinter.

Traktementet paa Anholt i Vinter. Fra den lille Ø i Kattegattet der først i de sidste Dage har faaet en svag Forbindelse med Omverdenen, skrives til „Berl. Tid.": Ser man hen til Landets Forsyning, er det nu ogsaa paa Tide at blive denne Indkvartering af strandede Søfolk kvit, thi Smør og Hvedemel er forlængst sluppen op. Luxusartikler som Øl og Krydderier m. m. haves ikke, Forraad af Sukker, Kaffe o. a. lign. findes kun hos faa. Af ferskt Kjød kan her nu kun faaes Spædekalve, der spises nytødte, da Indbyggerne vel baade har Køer og Faar, men disse, som man let kan tænke sig, er kostbare paa Øen; navnlig Koerne slagtes aldrig uden Nødvendighed. Mælken er, naar den koges, sund og god, men da Koerne alene fodres med Marehalm, er det anholtske Smør lidt ejendommeligt og minder i Udseende og Smag nærmest om „Skørost". To Slags Kjødspiser har der dog været i denne Vinter, som maaske ikke bør lades uomtalt, nemlig Harer og Agerhøns; begge Slags Vildt er udsat paa Øen og trives vel, men desværre dør de i masseevis i de strænge Vintre paa Grund af manglende Næring. I Aar er 60 Harer og talrige Agerhøns indtil nu bukket under for Kulde og Sult efter at de førstnævnte har spist al Øens Kaal og gnavet Barken af de unge Frugttræer, de sidste bortædt Rugen, hvor den laa uden Snedække. Harerne er, som Spise betragtet, meget usle; Indbyggerne koger dem.

Sauvlet. Det er saa længe siden, der er hørt noget til den Sauvletske Sag, at den er paa Vej til at gaa i Glemmebogen, skjønt den langt fra endnu har faaet sin Afslutning. Glemt er den jo heller ikke af de Kvinder, der blev Ofre for den samvittighedsløse Libertiner, saa lidt som af de Familier, den bragte Ulykke over. Og heller ikke Øvrigheden har glemt denne Sag, men søger at faa den fuldt belyst. Nu mindes vore Læsere vel snart ikke, hvad det var for en Begivenhed, som bragte den hele, uhyggelige Sag frem for Dagen, og vi skulle derfor ganske kort gjenkalde det. Blandt Sauvlets mange Forbindelser var ogsaa en ung Pige, som mente at have hans Ægteskabsløfte, og da hun saa sig bedraget, henvendte hun sig til Retshjælpen for ubemidlede. Medens man der undersøgte hendes Sag, kom man efter de Sauvletske Meriter i en saadan Udstrækning, at man fandt det rettest at gjøre Anmeldelse til Politiet, som ogsaa snart tog det lille Utyske i Forvaring.

Imidlertid gik Pigens Sag sin Gang og naaede i Mandags frem til Behandling i Højesteret, men da den sagsøgte, Jens eller Jean Sauvlet raabtes op, kunde det kun konstateres, at indstævnte ikke var til Stede. Han var nu ogsaa afskaaret fra at give Møde, eftersom han sidder inden fire Vægge i Raadhusets Arrestlokale. Der hensidder han nok „paa Bekjendelse", som det kaldes, det vil sige, at den Assessor, der har hans Sag under Behandling lader ham forblive i Arresten for at fremkalde hans Tilstaaelse. Vi vide ikke, om denne Tilstaaelse er „nødvendig for at paaføre Arrestanten Strafansvar, eller den ønskes aflagt til fuldstændig Belysning af Sagen. Saa meget lang Tid kan der vel ikke gaa hen, inden det maa komme til en Afgjørelse i Affæren Sauvlet.

En Opdagelse! I Søndags Aftes fik den Politibetjent der patruljerede paa Gasvejen i Kjøbenhavn øje paa en Mand, der forsigtig stak Hovedet ud af en Port, og ivrigt kiggede op og ned af Gaden. Da Betjenten nærmede sig Manden, knaldede han Porten i.

Betjenten listede sig helt hen til Porten og stod saa bomstille og ventede. Et Øjeblik efter aabnedes Porten igjen paa klem og Hovedet kom atter til Syne. Betjenten sprang nu rask til og søgte at faa Porten op — den Fyr forekom ham nemlig mistænkelig.

Manden i Porten holdt dog tappert Stand — det eneste Betjenten opnaaede var at faa sin ene Fod saa forsvarligt i Klemme i Porten, at den blev omtrent helt maset. Ikke desto mindre blev han ved at brase paa Porten.

Med et lød et vældigt Vræl fra Manden i Porten, han havde faaet sin ene Haand ind i Portsprækken. Al Modstand hørte nu op, Manden i Porten maatte overgive sig.

Men kan nogen forestille sig Betjentens Forbauselse da han i den civile Mand, som han havde antaget for en Tyveknægt, gjenkjender sin egen Inspektionsbetjent!

Denne var gaaet ind i Porten for derfra at udspionere Gadebetjenten og da han saa sig opdaget, blev han flov over at blive greben i sit Spejderi af Betjenten. Derfor havde han søgt at forhindre denne i at trænge ind i Porten.

Men nu gaar Inspektionsbetjenten med Haanden i Bandage, han havde nemlig faaet Haanden saa slemt tilredt, at han maatte søge Lægehjælp.

Gud ved, om han oftere belurer Betjentene paa denne Maade, skriver Aftbl.

Ildebrande. Mandag Formiddag nedbrændte en af Laderne til Herregaarden „Store Restrup", der ligger halvanden Mil syd for Aalborg. Rygtet lød inde i Aalborg, at Gaarden brændte, og Brandvæsenet fik travlt med at gjøre Sprøjterne klar; men inden de naaede at komme afsted, kom der Melding om, at Ilden var begrænset til den ene Lade, der fuldstændig nedbrændte. Samtidig ødelagdes 300 Tr. Byg, en stor Mængde Tørv og noget Kløverhø.

Ilden var, if. „Aalb. Stiftst." paasat af en tidligere straffet Person, hjemmehørende i Dronninglund Sogn. Han havde tilbragt Natten i Laden, hvorefter han om Morgenen Kl. 4 rejste sig og paasatte Ilden. Derefter spaserede han op paa en i Nærheden værende Bakke, og da han her fra havde forvisset sig om, at Ilden rigtig fængede, gik han til Ribe og meldte sig til Politimester Græbe, idet han foregav at have paasat Ilden for paa ny at komme i Tugthuset.

— „Røde Mølle", tilhørende Hr. Fausing, Foerlev Mølle, er if. „Skanderborg Amtsavis" brændt i Søndags. Forpagteren, Hr. Laursen og Hustru, var paa Besøg i Stilling, da Ilden opstod, og Slukningen af Branden var forbunden med stort Besvær, da hverken Sprøjter eller Slanger var i tilbørlig Orden. Ilden opstod i Vognporten og formodes at hidrøre fra et Barns Uforsigtighed med Tændstikker. Luerne brød i stor Fart ud baade i Laden og i Vaaningshuset, og de gamle Bygninger til Ejendommen nedbrændte til Grunden, medens selve Møllen og Kostalden reddedes. Kreaturerne blev i rette Tid slupne løs af Røgteren. Af Mennesker og Kvæg kom overhovedet intet til Skade. Derimod gik det naturligvis ud over Indboet, ligesom efter sigende ca. 100 Tdr. uasureret Korn, der tilhørte Forpagteren, indebrændte.

Hr. Fausing havde assureret i Landbygningernes almindelig Brandforsikring.

— Fra Odense telegraferes den 14de Marts til Ritzaus Bureau: Langsted Mølle i Verninge Sogn er i Nat nedbrændt. Ogsaa Stuehuset og Ladebygningen brændte. 6 Faar og alt Fjerkræet indebrændte. Derimod reddedes Heste og Køer. En Røgter, der tidligere har været straffet for Ildspaasættelse, har paasat Ilden.

Ballards Snow Liniment.

Lige godt for Dyr som Menneskekjød. Som Salve har det ingen lige i Verden. Hver Flaske garanteres. Fejler aldrig mod Hovedgigt. Sælges af Sjøholm. [3

Fra Sønderjylland.

Forskjønnelsesforeningen i Flensborg der tæller omtrent 800 Medlemmer, har bestaaet i 18 Aar. Til en Generalforsamling, der afholdtes forleden Aften, var der kun mødt elleve Medlemmer foruden Bestyrelsen. Foreningens Indtægter havde i Fjor været 4267 Mk., Udgifterne 2652 Mk. Af afdøde Rentier Boysen havde Foreningen modtaget 500 Mark, der skulde henlægges som et Fond. Protokolfører, Førstelærer Callesen oplyste, om hvad der i den forløbne Tid var bleven gjort af Foreningen til Byens Forskjønnelse med Alleer og Plantager.

Hvor ukjendt Prøjserbladet „Flensburger Norddeutche Zettung" er med Forholdene her, fremgaar af en Korrespondanse fra Nordslesvig om de politiske Møder, der afholdes af Vælgerforeningen, og hvori det til Slutning hedder:

„Desuden finder der hist og her „kristelige Folkemøder" Sted, ved hvilken Lejlighed der holdes politisk-religiøse Foredrag samt synges religiøse og politiske Sange."

Naar Redaktionen ved det ovennævnte Germaniseringsblad kjendte en lille Smule til de religiøse og folkelige Møder, der afholdes rundt om i Nordslesvig, kunde den ikke optage en saadan Korrespondance i sine Spalter; men hverken den eller den3 Korrespondenter kjende noget til det nordslesvigske Folkeliv.

Fiskeriforeningen fra Graastad og Egernsund uddeler for i Aar en Dividende paa 24 pCt.

I Havneby blev for nylig en 79 Aar gammel Mand ved Navn Anders K. Nielsen efter om Morgenen at have vasket sig, ilde tilpas, og en halv Time efter var han død.

I disse Dage har Gjæstgiver D. Heitmann i Toftlund igjennem den prøjsiske Amtsforstander faaet Meddelelse fra Regjeringen i Slesvig om, at han ikke er tysk, men dansk Undersaat. Ved Fredsslutningen opholdt Heitman sig nemlig i Australien, og har siden sin Hjemkomst været af den Mening, at han var prøjsisk Statsborger, hvilket heller ikke har været betvivlet af nogen — indtil han nu modtog Regjeringens Skrivelse. En Korrespondent fra Toftlund til et tysk Blad gjør sig lystig over det skete. Han glemmer ikke at fremhæve, at Heitmann, hos hvem de danske afholde deres Møder, samtidig med Efterretningen om Undersaatsforholdet fik Meddelelse, „at naar han ikke holdt inde med sine tyskfjentlige Bestræbelser og sin Agitation, vilde han blive udvist af Landet."

Pastor Bahnsen i Bylderup Sogn har lovet at skjænke 1000 Mk. til Kirkens Forskjønnelse paa den Betingelse, at Sparekassen giver et lige saa stort Beløb til samme Formaal.

Flensborgs nye Theater er nu under Opførelse.

Dødsliste fra Danmark.

Kjøbenhavn: Fyrbøder Peter Nielsen. Bogholder Edvard August Høpfner. Arbejdsmand Hans Andersen. Ugift Sidse-Hansdatter. Arbejdsmand Niels Peter Nielsen. Fhv. Kjøbmand Søren Fulling Voldby. Cigararbejder Madsens Hustru, Malvine Alma Henriette. Rodemester Hansens Hustru, Johanne. Ugift Gunhild Johanne Nielsen. Sognepræst N. M. Plums Enke, Charlotte Elisabeth, f. Blædel. Gasmester Petersens Hustru, Sidse Marie, f. Jørgensen, Expedient i Krigsministeriet, Hans Christian Obdrup. Trænkonstabel af 1. Artilleriafdelings 2. Batteri, Peter Christian Thorsen. Smedemester Andersens Enke, Maren. Tilskjærer Hjalmar Nilsson. Kammerraad Allens Hustru, Oline Hansine Marie. Carl Johan Borggreen Christensen. Niels Peter Jepsen, 1 Aar. Hugo Alfred Langeland, 2 Aar. Gustav Carl Nielsen, 5 Aar. Edle Christine Nielsen, 1 Aar. Frederiksberg: Enke Ellen Kristine Andersen, f. Madsen. Frk. Hedevig Florence Zoffmann. Fhv. Skuespiller Bardrams Hustru, Augusta Adeline, f. Steiner. Handelsagent Rasmussens Hustru, Hansine Petrine Rasmussen, f. Hansen. Tjenestepige Mathea Marie Holgersen. Enke Christine Nielsen, f. Christiansen. Fabriksarbejderske Hanne Rasmine Dorthea Hansen. Fhv. Landmand Sprechlers Hustru, Jensine Jakobine Marie, f. Deigaard. Arbejdsmand Hans Johansen Andersen. Grønthandler Jensens Datter, Gertrud Marie. Amager: Husmd. Rasmus Jensens Hustru, Sidse, f. Nielsen af Sundbyv. Maskinfabrikant Chr. Drosts Søn, Knud, Sundbyøster. Haderslev: Rentier Christian Walters, 68 Aar. Nørre Vilstrup: Enke Anna Marie Jessen, f. Scherrebæk, 65 Aar. Snedager: Gaardejer Hans Jepsen, 68 Aar. Bromme Skole: Lærer Lunds Hustru, Birgitte Hansdatter. Kollerød: Enke efter Afbygger Hans Andersen, Karen Larsdatter, 71 Aar. St. Lyngby: Aftægtsmand Hans Jensen, 76 Aar. Hjørlunde: Gaardejer Peder Jørgensens Søn, Johannes. Hillerød: Frøken Johanne Frederikke Krüger. Asmindrød Mark: Træskomand R. Jensens Hustru, Bodil Marie, f. Larsen, 69 Aar. Hyllinde Skole: Skolelærer R. Jørgensen. Magleby: Hjulmand Christian Petersen. Kallundborg: Skomager Jens Jensen. Asens: Enke Karen Carstensen, 82 Aar. Tølløse: J. M. Andersens Hustru, Maren Marie, f. Hansen. Masnedsund: Matros Hansens Søn, Hans Peter, 18 Aar. Aarhus: Skibsmægler Christian Severin Smith. Faaborg: Nordstrøms Søn, Axel Emanuel Anders.

Kvinden.

O. Kringen i „Kvinden og Hjemmet".

Jeg saa hende med Ungdommens Rose paa Kind. Blø og rødmende som en nys udsprungen Blomst, vandrede hun langs den smalle Sti under Granernes Skygge. Det var Vaar. — Sent paa Vaaren og i Tusmørkets Svale. Hun var ung som Vaaren, lys som Dagen, ren som Morgenrøden. Fuglene sang endnu, Bækken rislede, og Droen spilte borte i Lien — og slig Duft i Skoven! Hun gik for at møde sit Hjærtes Elskede — for at tale med ham, som hun havde skjænket sin Kjærlighed. Hun vendte sig der hvor Stien bøjed af. —Jeg saa hendes Smil — og jeg hviskede for mig selv: Kvinde, du er fager! og hele Naturen tog Ordene op, og det sang i lydeligt Harmoni gjennem Kvældens Stilhed: Hun er Skabningens Krone!

* * *

Hun gik op til Herrens Alter, og en Glædens Taare perlede i hendes Øje. Hun hvilede paa sin Vens Arm. Hun skued ind i hans Blik med Fortrøstningens Udtryk i sit Aasyn. Præsten lyste Himlens Velsignelse over deres Samliv og talte om Livets Alvor, om Modgang og Sorg — — — Hun syntes ikke at forstaa ham — og jeg sagde for mig selv: — Hun er lykkelig! og i hendes hele Aasyn og i hendes Blikke strålende Lykkens glødende Diamanter med uforligneelig Glans.

* * *

Hun bar en hvid Kappe paa Hovedet, hun var høj og bleg, taus som Graven Hendes Forhaabninger var skuffede, hendes Ven havde svoget hende. Sorgens sorte Engel havde bredt sine Vinger over hende, og Taarer havde flydt i Strømme fra hendes dybe blaa Øjne. Hun var blevet en Menig i Sygeplejernes store Armee. Hun vandred fra Hus til Hus med Trøstens Ord, med Hjælp og Redning. Hun stod ved Dødslejet og lukkede Øjet til, naar Sjælen var flygtet ind i Skyggernes Land. Hun trøsted med venlige Ord de Efterladte — glemte sig selv og leved for andre. Hun stod ved Lejet, hvor den frygtede Bacille —Menneskehedens Skræk — førte Krig mod Livet, hun tællede Draaberne med fast Haand og rettede paa Puderne, hendes Skridt kunde næppe høres, naar hun gik. Ved Sengen sad hun vaagen de lange Nætter ved Lampens Skin, medens Folk sov — men sin Ven glemte hun ikke. Naar hun fik en Time for sig selv tog hun hans Billede frem — græd og bad Herren forlade ham hans Synd og være ham nær, hvor han færdedes.

* * *

Det var ude ved Havet. En liden lav Hytte stod ind mod Bjerget, som Bølgerne skvulped mod. En Kvinde sad der inde med sin lille Søn i Skjødet. Faderen var Lods. Havet sang Stormens skrækkelige Melodi den Nat. — Lodsen var rejst ud og kom aldrig tilbage. Paa Havets Bund mellem Tang og Siv, sov han den sidste Søvn. I hendes Øjne kunde man læse Beslutning om, at hun vilde opfostre sin Søn til en Kjæmpe for Striden med Naturens vilde Magter — og hun vugged ham paa sit Skjød, medens Stormen lulled ham i søvn og Havet sang hans Faders Ligsang ved Stranden. Hun kjæmpede og stred for sig og Sønnen, til hun kunde levere til Samfundet en Mand med varmt, friskt Blod rede for Livet paa det blaa, bølgende Hvælv.

* * *

Det var om Høsten.

Vinden ruslede i det visne Løv langs Alleen; en mager, bleg, bøjet Kvinde sneg sig frem lang Muren sent paa Aftenen.

Hendes Mand drak.

Han havde ikke kommet hjem den Aften, og hun vidste, hvor hun skulde finde ham: fra Snavset udenfor Krohusets Dør løftede hun ham op og støttede ham paa Vejen hjemover. Han slog, sparkede og bandte. Men hun søgte at berolige ham, bad og bønfaldt, og saaledes gik Turen hjemover. Hun var [illegible] Øt. Hun havde lært at elske den[illegible] og den Kjærlighed kunde hun ikke [illegible] me. Hun tøgte ham op og løftede [illegible] fra Snavs og Dynd og fik Sp[illegible] Skjænd derfor. Hun led Rø[illegible] tog Forhaanelser for hans Skyld[illegible] elske ham maatte hun. Hendes [illegible] hed var flygtet, hendes Glæde var [illegible] Alt hun ejed, havde hun ofret [illegible] Mand. Hun klaged ikke — [illegible] Forsmædelsen med en Taalmodighe[illegible] kun en Kvinde har. Hun sad de[illegible] Aftenen og ventede og stunded [illegible] Hjærtet; men med en Kjærlighed [illegible] kun en Kvinde kan nære, bebreide[illegible] ham aldrig. Han tramped hendes [illegible] i Snavset. Han lagde hendes Li[illegible] haabninger i Ruiner, men hendes [illegible] lighed var lige lys, lige ung og de[illegible] de ingen Magt i Verden rokke. [illegible] Jeg udbrød: Kvindens Kjærligh[illegible] umaadelig. Hun er stor — [illegible] ædel!

Slet Ansigtsfarve røber usund[illegible] stem. De Witts Little Early Ris[illegible] Piller, som retter denne Tilstand[illegible] virker paa Leveren, Maven, Ta[illegible] Sjøholm.

At slaa ihjel en Konge

er jo svært paa Moden i vor Tid [illegible] Anarkister og andre Ufredsmen[illegible] Derimod hører man sjelden om at [illegible] indlader sig paa sligt. Anderledes [illegible] Forholdet i saa Henseende for næste [illegible] Aar siden. Da havde Norge Bu[illegible] spen Nikolaus. Han bare førte [illegible] hele sin Tid. Hans Modstander var [illegible] Sverre. Denne døde og Sønnen [illegible] kon blev Konge. Men han dræbte[illegible] paa Bispens Foranstaltning. D[illegible] er udgivet en Bog: „Kongem[illegible] Bergen." Den kan faas for $1.0[illegible]

Wm. Kriedt Publishing Co.
613–15 Wash. Av. S[illegible]
Minneapolis, [illegible]

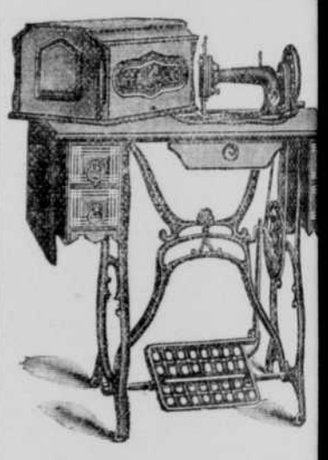

Præmie-Symaskine

— for —

„Stjernen"s Abonne[illegible]

„Stjernen"s Udgiver har sat sig i [illegible] delse med en af de største Symaskine[illegible] i Landet og kan nu byde Bladets Ab[illegible] ter en billig og rigtig god Singer Sy[illegible] ne. Vi har gjort dette Skridt i den [illegible] der er mange, som nok har Brug for [illegible] maskine, men ikke har Raad til at [illegible] at de kostbare Maskiner, hvilket heller [illegible] høves, naar man kan faa en ligesaa [illegible] det halve af Prisen.

Disse Maskiner er forarbejdede af b[illegible] ste Materiale og Metal, og ingen [illegible] faar Lov til at forlade Fabriken [illegible] nøjagtig sammensat og Inspekteren [illegible] bevist om, at den kan udføre fuldf[illegible] Arbejde og løber let og lydløst. De [illegible] indviklede Maskindele og Maskinen [illegible] at haandtere for den uøvede end de fle[illegible] dre Maskiner.

Med hver Maskine følger en smag[illegible] ling af Rekvisiter (attachments) en [illegible] en „tucker", et Sæt Sømmere (4 for[illegible] Bredder indtil ⅞ Tomme), en Bind[illegible] Traadkniv, et ekstra „check spring", e[illegible] Naale, 5 „bobbins", en Skruenøgle, [illegible] enøgle, en Oljekande med Olje, en [illegible] en „gauge" Skrue samt en Lærebog. [illegible] en komplet Symaskine, fiks og fardig [illegible] hvert Brug i Sykunsten. Maskinen [illegible] styret med Valnød-Fløjbord, gedigt [illegible] dække, Skuffe i Midten og to Sk[illegible] Siden med forniklet Haandgreb.

Enhver Kjøber faar følgende Garan[illegible] Fabriken:

CERTIFICATE OF WARRANT[illegible]

WE HEREBY WARRANT the ordinary [illegible] and tear of the Chicago Singer Sewing [illegible] chine No..... for the term of five [illegible] from the date of the sale thereof, and [illegible] ny part of said machine gives out by [illegible] of any defect therein, we agree to [illegible] the same free of charge. This warrant [illegible] not cover accidental breakage, nor the [illegible] of Shuttles, Bobbins and Needles.

CHICAGO SEWING MACHINE C[illegible]

Maskinen sendes direkte fra Fab[illegible] Chicago. Fragten er en Ubetydelighe[illegible] over $1.00 for 500 Mil. Vi vil være [illegible] lig for at Maskinen naar Bestemmelse[illegible] forudsat man meddeler os den n[illegible] Adresse. Opgiv den nærmeste Jernba[illegible] tion samt Post Office, County og St[illegible]

Priser:

(indbefattende en Aargang af „Stjer[illegible]

No. 4. Singer Maskine, to Skuffe[illegible] hver Ende og en lille Skuffe midt und[illegible] lav Arm, $15.75; høj Arm, $17.75.

No. 14 Singer, tre Skuffer ved hver [illegible] — lav Arm $17.00; høj Arm, $18.50. [illegible] Maskine koster $30 og $36 hos de lo[illegible] genter.

Peter Ebbesen,
Dannebrog, [illegible]